

Tanker fra en pædagogos hverdag

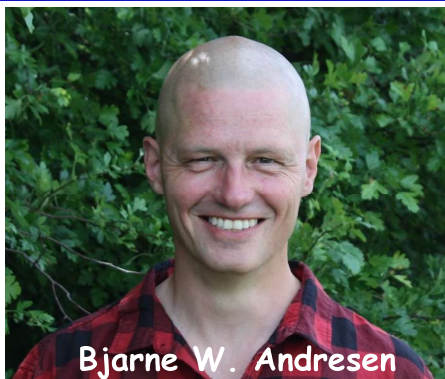
Af Bjarne W. Andresen

1

Når pædagogik er som en avocado-plante

I dit arbejde med mennesker kan du få oplevelsen af, at det ikke "rykker noget". Du ser ikke en udvikling her og nu. Derfor kan du komme i tvivl om, om dit arbejde overhovedet har nogen værdi. Så kan det hjælpe at sammenligne dit arbejde med at dyrke avocado-planter.

Pædagogik er som at tage en sten fra en avocadoplante og få den til at spire og vokse sig stor: Det tager meget, meget lang tid, men man kan ikke springe nogen af faserne over. Både planten og mennesket skal have optimale betingelser for at kunne udvikle sit potentiale. Du kan selv prøve det, næste gang du har en avocado: Stenen behøver du ikke smide væk. Sæt den med den tykke ende i vand. Jeg bruger selv et hyacint-glas. Du skal også bruge tålmodighed – masser af tålmodighed. I mange uger sker der ingenting.

men pludselig går det hurtigt: Der kommer et virvar af lange rødder. Så er der stille igen i flere uger, indtil en lille spire kommer frem i toppen af stenen. Spiren vokser med mange cm. hver dag, og nu skal du plante den over i en potte med jord. Resultatet er en plante som den på billedet.

Sådan er det også med dit arbejde som pædagog. Langt det meste foregår skjult inde i barnet/den unge. Du ser det ikke, men bliv ved! Du ved, at du gør det rigtige, og pludselig ser du, at der er sket en forandring. Dannelsen er også at finde ud af, hvem man er. Hvor man hører til. Hvad der er godt for én ... og hvad der er skidt.

I de perioder, hvor du ikke kan se nogen forandring ske, har barnet særligt travlt. Forandringen sker nemlig inden i. Jean Piaget tale om assimilation og

Tanker fra en pædagogs hverdag

Af Bjarne W. Andresen

1

akkommodation. Barnet bearbejder indtrykkene, og det er en krævende proces. Først, når hele barnets organisme er færdig til det, kan omverdenen få lov at opleve, hvad der er sket. Så ser og hører vi den udvikling, som barnet har været i gang med.

I sit rette element kan en avocado blive 30 meter høj. Det kan den ikke i min lejlighed. Pladsen tillader det ikke, men det når ikke at blive et problem, for jeg kan ikke tilbyde den rette sammensætning af varme, fugtighed, lys osv.

På samme måde kan du komme ud for, at du skal gøre op med dig selv, om du er den, som kan tilbyde det bedste til de børn, du arbejder med. Måske skal der en anden voksen til? Jeg kommer nogle gange ud for at skulle anbefale, at barnet skifter skole. Under alle omstændigheder forlader alle børnene skolen på et tidspunkt, og hvor skal de så hen?

Så længe vi tager ansvar for børnene/de unge og deres trivsel og udvikling, skal vi søge mod at give dem optimale betingelser for at gro.

Mennesket har også det hele i sig. Når vi opfylder de udviklingsmæssige behov, får mennesker mulighed for at udfolde sit

potentiale. Det tager tid, men vi må ikke give op undervejs, for det skal nok komme.

Hver dag sørger pædagoger, lærere, forældre og mange andre for, at børnene i deres eget tempo kan gøre det samme som avocado-planten. Det tænker jeg på, når jeg en gang imellem stiller mig selv spørgsmålet, om mit arbejde nytter noget. For det gør det!

